

DIN MINUNILE SFÂNTULUI ARSENIE CAPADOCIANUL

❖ Sus pe o stâncă, înlăuntru într-o peșteră, era o bisericuță a Maicii Domnului. Farasioții (locuitori din Farasa Capadociei) au făcut în afara stâncii o terasă de scânduri pentru mai multa lărgime. Ca să ajungă până acolo trebuiau să urce 40 de trepte săpate în stâncă și altele 120 ce erau făcute din scânduri. La această bisericuță a mers să slujească oarecând ca de obicei Părintele Arsenie cu cântărețul bisericii. Când s-a terminat Sfânta Liturghie, Părintele a ieșit puțin pe terasă. Călcând pe o scândură, aceasta s-a desprins din cuie și Părintele a căzut în prăpastie. Un țăran, ce l-a văzut din cealaltă parte că a căzut și-a lăsat boii în jug și a alergat să adune – precum crezuse – trupul zdrobit al Părintelui. Cântărețul n-a priceput nimic pentru ca era în biserică și făcea curățenie. Când a ajuns, în prăpastie, a văzut trupul Părintelui Arsenie întreg, dar nemișcat. A întins mâna să-l miște, dar Părintele i-a spus: ”Nu mă atinge! N-am nimic!”.

Sfântul Arsenie
Capadocianul, icoană

Părintele a rămas nemișcat nu pentru că s-a lovit, ci datorită unei marii emoții ce o încercase, deoarece în timp ce cădea în prăpastie, l-a luat în brațe o Femeie, l-a coborât până jos și l-a lăsat acolo. S-a simțit în sine, în momentul acela, precum însuși spunea, ca și cum ar fi fost un prunc în brațele maicii sale. După emoția aceea s-a ridicat și a urcat cele 160 de trepte, care aveau 50 de metri înălțime, mergând iarăși în bisericuța Maicii Domnului, unde i-a povestit lui cântărețului ce s-a întâmplat. Acela fiind preocupat cu aranjarea bisericii nu observase nimic. Țăranul a mers după aceea la Farasa și a vestit cele petrecute.

❖ Un turc din satul Telelides a spurcat aghiasma făcută la ziua Sfântului Ioan Gură-de-Aur, și a fost pedepsit de i s-a întors capul înspre spate. L-au adus la Sfântul Arsenie ca să-i citească și să se facă bine. Părintele însă l-a ținut o săptămână, fără să-i citească. Cântărețul său, văzând că ține un turc o săptămână, s-a mirat și a spus părintelui Arsenie:

– Să am binecuvântarea ta, dar de ce-l ții pe turcul acesta o săptămână, în vreme ce altora, bolnavi mai grav decât el, numai ce le citeai și se făceau bine îndată?
– Îl țin să facă canon, deoarece acesta are

cap greu și netrebnic.

Dacă-l voi face bine, va merge iarăși să-și bage capul lui chel în aghiasmă.

Când s-a sfârșit săptămâna i-a citit, i s-a întors capul la locul său, și Părintele i-a făcut observație: “Altădată, când vei vedea lucrurile creștinilor, să te închini lor de departe și să o iei la sănătoasa”.

❖ Canaghiotis al lui Entzarapidi, când era de 20 de ani a înnebunit din pricina unei fete de care s-a îndragostit. Nebunia lui era foarte gravă și nu-l puteau lega. În cele din urmă fratele lui, împreună cu alții, l-au legat în vreme ce dormea și l-au dus la Sfântul Arsenie. Îndată ce Părintele a deschis ușa chiliei sale, ca să vadă cine bate și ce vrea, nebunul, cu toate că era legat în lanțuri, s-a năpustit asupra Părintelui Arsenie ca să-l lovească cu mâinile sale legate în lanțuri. În clipa aceea Părintele a spus:

– Doamne Iisuse Hristoase! Și apoi:
– Inapoi, satano!

Nebunul s-a strâns îndată ca un ghem. Apoi Părintele a luat Evanghelia, i-a citit și s-a făcut bine pe loc. Apoi și-a întemeiat și familie.

(Sfântul Arsenie Capadocianul, carte scrisă de Cuviosul Paisie Aghioritul)